

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117224853
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117224853.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: QUICK TRANS, s.r.o., so sídlom Papradňová 3, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 290 037 proti povinnému: Estamp Slovakia, s.r.o., so sídlom Továrenská 52, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 35 950 765 v konaní zast.: UHRINČAĽ - VAJDA s.r.o., so sídlom Rybné námestie 1, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 308 185 o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 228.204,- Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/56/2017 zo dňa 19. februára 2018, ktorým súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/56/2017 zo dňa 19. februára 2018 tak, že exekúciu vedenú u súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka, Exekútorový úrad so sídlom v Nitre, Moyzesova 5 (247EX 510/2017) podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd u k l a d á oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie vo výške 72,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Súd u k l a d á oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému účelne vynaložené trovy vo výške 1 612,78 Eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.02.2018 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/56/2017, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a súčasne oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 447,87 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 45 ods. 2 písm. d), § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, 4, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, §199e, § 200 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 255 ods. 1, § 256 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 9/2012. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a zistil, že návrh bol podaný v zákonnej lehote. Ďalej uviedol, že po oboznámení sa s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k predmetnému návrhu povinného dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal jednak nedostatok právomoci rozhodcovského súdu rozhodovať v danej veci, nakoľko nedošlo

k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy a súčasne argumentoval tým, že si podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti. V súvislosti s námietkou nedostatku právomoci rozhodcovského súdu poukázal vyšší súdny úradník na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch spotrebiteľského charakteru. Ďalej uviedol, že nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi takéhoto konania možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Premieta sa tu totiž klasická rímska zásada „práva patria bdelym“. Ďalej uviedol, že podľa § 40 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, samotné podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá odkladný účinok, čo znamená, že predmetné rozhodnutie je riadnym exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku. Súčasne uviedol, že pri podaní žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku má účastník konania možnosť požiadať aj o odklad jeho vykonateľnosti, čo v tomto prípade povinný aj urobil, avšak v čase posudzovania predmetného návrhu na zastavenie exekúcie ešte o odklade nebolo príslušným súdom rozhodnuté, a preto posúdil tento argument povinného ako právne irelevantný. A vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a súčasne oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 447,87 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a žiadal, aby súd napadnuté Uznesenie zmenil tak, že sa exekúcia zastavuje v celom rozsahu a súčasne priznal povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 100% za 2 úkony právnej služby - návrh na zastavenie exekúcie a sťažnosť voči Uzneseniu, celkom vo výške 895,74 Eur.

4. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu sa v žiadnom rozsahu nezaobera argumentami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto ho povinný považuje v celosti za nepreskúmateľné. Ďalej vyčíta konajúcemu vyššiemu súdному úradníkovi, že svoje rozhodnutie oprel o jediné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6M Cdo 9/2012, ktoré si však podľa názoru povinného nesprávne vyložil a súčasne aplikoval spôsobom, ktorý podľa názoru povinného nedáva právne zmysel. Súčasne vo svojej sťažnosti uvádza nové skutočnosti, a to že dňa 02.03.2018 mu bolo doručené Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 01.03.2018, v rámci ktorého súd rozhodoval o odklade vykonateľnosti v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. 23Cr/36/2017-294, v ktorom sudca Okresného súdu Bratislava V. výslovne uvádza, že rozhodcovský rozsudok je nulitné neexistujúce rozhodnutie vydané neexistujúcim rozhodcovským súdom, teda subjektom, ktorý nemal právomoc takéto rozhodnutie vydať. A s prihliadnutím na uvedené týmto povinný žiada, aby došlo k bezodkladnému zastaveniu vedenej exekúcie.

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 28.03.2018 vyjadril prostredníctvom vtedajšieho právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti a ďalej pokračuje vo svojom špekulatívnom negatívnom spôsobe komunikovania. Súčasne podľa oprávneného jediným právne významným faktorom je to, že povinný má právoplatne zamietnutý návrh na odklad rozhodcovského rozsudku, t.j. exekučného titulu. Tiež je podľa oprávneného nespochybniteľné, že nikdy nenastane stav predpokladaný v § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a exekučnému titulu nebude odložená vykonateľnosť. A z tohto dôvodu podľa oprávneného zaniká posledná (hypotetická) prekážka k definitívnemu zamietnutiu návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ďalej sa oprávnený plne stotožňuje s Uznesením sp. zn. 23Ek/65/2017 z 19.02.2018, v ktorom vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Uvedené uznesenie považuje za vecne správne a náležite odôvodnené. Ďalej sa oprávnený vyjadruje k samotnému zneniu zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, predkladá ako dôkaz uznesenia Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 39Er/1436/2017 a sp. zn. 39Er/870/2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoE/115/2015. Súčasne si uplatnil voči povinnému náhradu trov konania za svoje vyjadrenie k sťažnosti povinného v sume 537,89 Eur.

6. Dňa 04.04.2018 bolo súdu doručené doplnenie vyjadrenia oprávneného k sťažnosti povinného, v ktorom považoval za potrebné okrem zopakovania pôvodnej argumentácie oznámiť súdu že podal na

Okresný súd Bratislava V sp. zn. 23Cr/36/2017 dňa 28.03.2018 návrh na opravu chyby v písaní a počítaní a iné nesprávnosti.

7. Rovnako dňa 04.04.2018 bolo súdu doručené rozsiahle vyjadrenie povinného k vyjadreniam oprávneného, v ktorom povinný okrem iného poukazuje aj na judikatúru najvyšších súdnych autorít (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3M Cdo 20/2008) a načrtáva exekučnému súdu, ako by mal v danej veci ďalej postupovať. Súčasne si uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania za svoje vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného, čo vrátane predchádzajúcich úkonov predstavuje už sumu 1.343,61 Eur.

8. Dňa 21.06.2018 bolo súdu doručené zo strany povinného doplnenie sťažnosti a informácia o stave právnej veci, v ktorom povinný žiada, aby argumentácia uvedená v doplnení žaloby zo dňa 19.06.2018 a vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.06.2018 uvedená v prílohách tohto podania bola zohľadnená exekučným súdom pri rozhodovaní o povinným podanej sťažnosti voči rozhodnutiu exekučného súdu, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

9. K vyjadreniam povinného sa podaním doručeným súdu dňa 04.07.2018 vyjadril prostredníctvom vtedajšieho právneho zástupcu opätovne oprávnený, ktorý uviedol, že nahliadnutím do exekučného spisu zistil, že povinný podal na exekučný súd niekoľko nových podaní. Oprávnený preto považuje za potrebné sa k týmto novým podaniam povinného vyjadriť, pričom podľa jeho názoru všetky negatívne hypotézy povinného, ktorými chce ovplyvniť exekučný Okresný súd Banská Bystrica vychádzajú z nesprávneho odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 23Cr/36/2017, kde tento zamietol návrh povinného na odklad vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku RD/36/2017, ktorý je exekučným titulom. Ďalej uviedol, že odôvodnenie uvedeného uznesenia zo strany Okresného súdu Bratislava V. je v rozpore s pravdou a je v rozpore aj s výrokovou časťou samotného uznesenia. Súčasne oprávnený poukazuje na procesné vady pri rozhodovaní Okresného súdu Bratislava V, a v rámci svojej argumentácie poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 175/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 10Sžo/81/2016, a opätovne aj uznesenie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 39Er/1436/2017 ako aj sp. zn. 39Er/870/2017. A na základe uvedeného oprávnený žiada, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica zamietol sťažnosť povinného a potvrdil Uznesenie sp. zn. 23Ek/56/2017 z 19.02.2018 v celom rozsahu a zaviazal povinného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči oprávnenému.

10. Následne k vyjadreniam oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 18.07.2018 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu povinný, ktorý uviedol, že názor oprávneného, že zo žiadneho právneho predpisu ani dôvodovej správy k exekučnému poriadku nevyplýva, že by mal Okresný súd Banská Bystrica čakať na rozhodnutie kauzálnie vecne príslušného súdu je nesprávny a bezobsažný. Súčasne uviedol, že súdy SR musia za každých okolností postupovať tak, aby bol zachovaný základný princíp súdneho konania - princíp právnej istoty. A skutočnosť, že je potrebné rešpektovať právny názor kauzálnie vecne príslušného súdu vychádza zo základných princípov Civilného sporového poriadku a Ústavy SR, v súlade s ktorými musí prebiehať konanie pred exekučným súdom. Tiež spochybnil rozhodnutia predložené zo strany oprávneného a poukázal na najaktuálnejšiu rozhodovaciu prax, už podľa aktuálnej právnej úpravy, už špecializovaného exekučného súdu, o tom istom ad hoc rozhodcovi a oprávnenom zastúpenom tým istým právnym zástupcom, ako je právny zástupca oprávneného, pričom išlo o rozhodnutie vo veci sp. zn. 33Ek/80/2017 zo dňa 17.04.2018, ktorým bola zamietnutá žiadosť oprávneného o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Nakoniec uviedol, že jediným dôvodom, prečo vyšší súdny úradník rozhodol o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bolo, že nesprávne aplikoval judikatúru, ktorú mal k dispozícii a zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym). Pričom vo svojom rozhodnutí sa nechal účelovo pomýliť oprávneným a prevzal argumentáciu z predchádzajúcich súdnych rozhodnutí exekučného súdu, ktoré sa ale týkali prípadov, kedy sa povinný nebránil voči rozhodcovskému konaniu a rozhodcovskému rozsudku riadnymi hmotnoprávnymi a procesnými prostriedkami - námietkou voči právomoci rozhodcovského súdu, návrhom na súd na preskúmanie právomoci rozhodcovského súdu, návrhom na súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku, návrhom na odklad vykonateľnosti. A z uvedených dôvodov v tomto podaní a v priloženom podaní žiada, aby Okresný súd Banská Bystrica preskúmal správnosť výroku a odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie a uvedené napadnuté uznesenie zmenil tak, že sa exekúcia zastavuje v celom rozsahu a aby priznal povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 100%.

11. Dňa 23.10.2018 bolo súdu opätovne doručené zo strany povinného doplnenie sťažnosti a informácia o stave právnej veci, v ktorom povinný žiada, aby argumentácia uvedená vo vyjadrení žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 22.10.2018 uvedená v prílohe tohto podania bola zohľadnená exekučným súdom pri rozhodovaní o povinnom podanej sťažnosti voči rozhodnutiu exekučného súdu, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súčasne povinný predložil súdu kópiu zápisnice o vyluchu svedka Ing. Miloša Valacha, nar. 15.05.1963 v trestnej veci vedenej Krajským riaditeľstvom PZ v Nitre, odbor kriminálne polície, Piesková 32, 949 01 Nitra pre pokračovací zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorý sa uskutočnil dňa 28.05.2018 v Nitre.

12. Dňa 09.11.2018 bolo súdu opätovne doručené vyjadrenie povinného, v ktorom naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, pričom považoval za potrebné upriamiť pozornosť súdu na závažné skutočnosti, ktorými sú podľa povinného to, že kauzálne vecne príslušný súd Okresný súd Bratislava V. rozhodujúci v konaní o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku konštatoval v odôvodnení rozhodnutia, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tejto veci, je nulitným rozhodnutím z dôvodu, že ho vydal zrušený stály rozhodcovský súd. Tiež kauzálne vecne príslušný súd zároveň nepriamo konštatoval, že poverenie na vykonanie exekúcie nemalo byť vydané, pretože mal uvedené skutočnosti rovnako posúdiť aj exekučný súd. Súčasne exekučný súd, Okresný súd Banská Bystrica, zamietol vydať poverenie na vykonanie exekúcie v inom návrhovom konaní, kde mal byť exekučným titulom rozhodcovský rozsudok toho istého rozhodcu ako je rozhodca, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok v exekučnej veci povinného, a to s poukazom na pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti. Tiež rozhodca Ing. Miloš Valach pred vyšetrovateľom v trestnej veci iniciovanej povinným v súvislosti s vydaným rozhodcovským rozsudkom sám svojou výpoveďou potvrdil obavy o jeho zaujatosti a konflikte záujmov. Ďalej jediným dôvodom prečo vyšší súdny úradník rozhodol o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bolo, že nesprávne aplikoval judikatúru, ktorú mal k dispozícii a zásadu vigilanti bus iura scripta sunt (právo patrí bdelym). A na zver uviedol že meno uvedeného rozhodcu sa uvádza aj pri iných medializovaných kauzách týkajúcich sa podozrení o konaní so znakmi podvodu. A preto žiada o odblokovanie finančných prostriedkov, ktoré sú zložené formou zábezpeky v hodnote vymáhaného nároku na osobitnom účte konajúceho súdneho exekútora.

13. Následne si sudca, na základe vyjadrení od povinného o podozrení zo spáchania trestného činu, vyžiadala z Krajského riaditeľstva policajného zboru v Nitre, informáciu, v akom štádiu sa nachádza začaté trestné konanie vo veci pokračovacieho zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona vedené na Krajskom riaditeľstve PZ v Nitre pod ČVS: KRP-102/2-VYS-NR-2017, nakoľko uvedená informácia je potrebná, aby mohol súd vo veci ďalej konať a rozhodnúť v zmysle zákonných ustanovení Exekučného poriadku. Dňa 14.12.2018 bola súdu doručená správa o tom, že boli vypočutí všetci zainteresovaní svedkovia, pričom je ešte potrebné do trestného konania v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribrať znalca za účelom podania znaleckého posudku, kde po vypracovaní znaleckého posudku bude stanovený ďalší postup v konaní alebo bude vo veci meritórne rozhodnuté. Predpokladaná lehota skončenia vyšetrovania je v priebehu I. polroka 2019.

14. Dňa 09.02.2019 bolo súdu opätovne doručené podanie povinného, v ktorom považoval za dôležité informovať súd, že dňa 31.1.2019 kauzálne vecne príslušný súd Okresný súd Bratislava V v konaní o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, sp. zn. 29Cr/23/2017, na prvom pojednávaní vo veci rozhodol, že rozhodcovský súd Ing. Miloš Valach nemal právomoc konať a rozhodovať v rozhodcovskom konaní RD/36/2017, ktoré viedlo k vydaniu exekučného titulu, na základe ktorého je vedené toto exekučné konanie. Súčasne uviedol, že k dnešnému dňu nedošlo k uloženiu finálneho znenia zápisnice do elektronického súdneho spisu v uvedenom konaní pred kauzálne vecne príslušným súdom, tak z procesnej opatrnosti informuje exekučný súd o výsledku konania predbežne týmto spôsobom a následne zašle exekučnému súdu zápisnicu z pojednávania a písomné vyhotovenie rozhodnutia. Predmetná zápisnica bola doručená súdu zo strany povinného dňa 15.2.2019.

15. Dňa 22.2.2019 bol súdu zo strany pôvodného právneho zástupcu oprávneného doručený návrh na prerušenie exekučného konania vedeného pod sp. zn. 23Ek/56/2017, a to do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/36/2017 zo dňa 28.06.2017 vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 23Cr/36/2017.

16. Následne k návrhu oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 13.03.2019 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu povinný, ktorý uviedol, že Návrh oprávneného na prerušenie exekučného konania do právoplatného skončenia veci sp.zn. 23Cr/36/2017 je zjavne účelový a oprávnený ním sleduje cieľ čo najviac oddialiť uvoľnenie finančných prostriedkov povinného vo výške 315.801,42 Eur viazaných na účte exekútora po neúspechu oprávneného v súdnom konaní o preskúmanie právomoci rozhodcovského súdu, v ktorom kauzálnie vecne príslušný súd rozhodol, že rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, nemal právomoc konať a rozhodnúť. Ďalej uviedol, že prerušenie exekučného konania je neprípustné s prihliadnutím na konštantnú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (napr. v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoE/250/2018 zo dňa 21.11.2018: „Z ustanovenia § 36 ods. 5 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučné konanie nie je možné prerušiť z dôvodov, ktoré sú uvedené v druhej časti Civilného sporového poriadku v § 162 a nebolo ho možné prerušiť ani z dôvodov uvedených v predchádzajúcom procesnom predpise, a to Občianskom súdnom poriadku, ktorý bol k 30.06.2016 zrušený. Dôvodom je tá skutočnosť, že účel, ktorý sa v základnom konaní sleduje prerušením konania je možné v exekučnom konaní dosiahnuť odkladom exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. Výnimkou je len situácia, ak osobitný zákon priamo upravuje prerušenie exekučného konania. Takýmto osobitným zákonom je zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (§ 14), zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (§ 114 ods. 1 písm. b)), ako aj zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (§ 68d).“ A na záver uviedol, že z dôvodov uvedených v tomto podaní žiada, aby Okresný súd Banská Bystrica bez zbytočného odkladu preskúmal správnosť výroku a odôvodnenia sťažnosťou napadnutého Uznesenia o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, prihliadol na právne názory kauzálnie vecne príslušných súdov konajúcich v tejto veci, napadnuté uznesenie zmenil tak, že sa exekúcia zastavuje v celom rozsahu, a aby priznal povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 100 %.

17. Dňa 10.04.2019 povinný doručil súdu ako dôkaz Rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 29Cr/23/2017-302 zo dňa 31.01.2019, ktorým kauzálnie vecne príslušný súd rozhodol, že Rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, so sídlom Suľany 243, Hruboňovo nemá právomoc rozhodovať spor vedený pod sp. zn. RD/36/2017 a súčasne žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % a súčasne požiadal súd, aby sťažnosťou napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie zmenil tak, že sa exekúcia zastavuje v celom rozsahu, a aby priznal povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 100 %.

18. Dňa 26.06.2019 bolo súdu opätovne doručené podanie povinného, v ktorom zaslal súdu doplnenie sťažnosti voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a súčasne predložil súdu doložku právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia kauzálnie vecne príslušného súdu, že bol exekučný titul vydaný subjektom, ktorý nemal právomoc exekučný titul vydať.

19. Následne dňa 22.08.2019 predložil súdny exekútor na základe výzvy súdu špecifikáciu trov exekúcie, v rámci ktorej si uplatnil nárok v zmysle § 198 a 199 Exekučného poriadku sumu vo výške 72 Eur (60 Eur + 20%DPH).

20. Podaním doručeným súdu dňa 30.08.2019 si právny zástupca povinného vyčíslil trovy konania vo výške 5.380,82 Eur vrátane DPH za 10 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd - Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 12.12.2017, porada s klientom k zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 02.03.2018, písomné podanie na súd - Sťažnosť proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie, písomné podanie na súd - Vyjadrenie k vyjadreniam oprávneného v exekučnom konaní od podania sťažnosti zo dňa 03.04.2018, písomné podanie na súd - vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného zo dňa 17.07.2018, písomné podanie na súd - vyjadrenie povinného k návrhu oprávneného na prerušenie exekučného konania zo dňa 12.03.2019, písomné podanie na súd - zaslanie rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu zo dňa 09.04.2019, porada s klientom k právoplatnosti rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcu a súvisiacich dopadoch na prebiehajúce kauzy dňa 21.6.2019 a písomné podanie na súd - Doplnenie sťažnosti zo dňa 26.06.2019).

21. Napriek výzve súdu ohľadne predloženého dôkazu zo strany povinného - rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 29Cr/23/2017-302 zo dňa 31.01.2019 sa oprávnený do dnešného dňa nevyjadril.

22. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

23. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

25. Podľa §-u 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

26. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

27. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

28. Podľa §-u 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

29. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola do elektronickej schránky súdu podaná dňa 06.03.2018 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu povinného doručené dňa 20.02.2018, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

30. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia a nových dôkazov predložených zo strany povinného dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zmeniť.

31. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 21.07.2017, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník vydal na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, sp. zn. RD/36/2017 zo dňa 28.06.2017, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 06.07.2017, dňa 28.11.2017 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Stanislavovi Polákovi (247EX 510/2017). Dňa 13.12.2017 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

32. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

33. Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

34. Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, návrhu na zastavenie exekúcie, sťažnosti povinného a ostatných vyjadrení oprávneného, resp. povinného nachádzajúcich sa v elektronickej súdnej spisovnici ako aj nových dôkazov predložených zo strany povinného (rozsudok Okresného súdu Bratislava V) dospel sudca k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zmeniť.

35. Po podaní sťažnosti povinného miestne a vecne príslušný súd Okresný súd Bratislava V rozsudkom 29Cr/23/2017-302 zo dňa 31.01.2019 rozhodol, že Rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, so sídlom Suľany 243, Hruboňovo nemá právomoc rozhodovať spor vedený pod sp. zn. RD/36/2017 a súčasne žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

36. V tejto súvislosti sudca uvádza, že predpokladom zákonného vedenia exekúcie je existencia rozhodnutia (exekučného titulu) vykonateľného tak po materiálnej, ako aj po formálnej stránke. Ak bolo rozhodnutie vydané orgánom na to nepríslušným, takéto rozhodnutie je nulitným aktom, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň, akoby neexistoval (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009). Predpokladom existencie právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) vec prejednať a rozhodnúť je preto platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Exekučný súd má, v zmysle § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, povinnosť zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom, a teda, okrem iného aj to, či je exekučný titul podľa § 45 Exekučného poriadku vykonateľný. Súd pri tomto zisťovaní posudzuje nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 135/2012 zo dňa 05. 12. 2012).

37. Nakoľko je teda predložený rozhodcovský rozsudok vydaný orgánom, ktorý na jeho vydanie nemal právomoc, teda v zmysle vyššie uvedeného nulitný právny akt, je potom nespôsobilý byť podkladom na výkon exekúcie. Takýto titul je v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku (vykonateľný exekučný titul v zmysle 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku) a preto bolo namiesto sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

38. Podľa §-u 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

39. O trovách súdneho exekútora zastavenej exekúcie rozhodol súd tak, že oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý nie je vykonateľný, a preto podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je daný dôvod na zaviazanie oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie vo výške 72,- Eur. Náhrada trov exekúcie súdneho exekútora predstavuje náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur podľa § 21 ods. 1 citovanej vyhlášky a daň z pridanej hodnoty (20% zo základu dane 60,- Eur) predstavuje sumu 12,- Eur podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, keď súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty (II. výrok uznesenia).

40. Podľa §-u 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

41. Podľa §-u 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

42. Podľa §-u 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

43. Povinný si vo svojej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/56/2017 zo dňa 19. februára 2018, ktorým súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, a to vo výške 895,74 Eur (2 úkony - podanie návrhu na zastavenie exekúcie a podanie sťažnosti voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie + 2x režijný paušál). Súčasne s podaním doručeným súdu dňa 04.04.2018 si právny zástupca povinného uplatnil za svoje vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného náhradu trov konania, čo vrátane predchádzajúcich úkonov vyčíslil na sumu 1.343,61 Eur. Rovnako v ďalších

podaniach doručených súdu si povinný prostredníctvom jeho právneho zástupcu uplatňoval náhradu trov konania za jednotlivé úkony. Až nakoniec podaním doručeným súdu dňa 30.08.2019 si právny zástupca povinného vyčíslil trovy konania vo výške 5.380,82 Eur vrátane DPH za 10 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd - Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 12.12.2017, porada s klientom k zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 02.03.2018, písomné podanie na súd - Sťažnosť proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie, písomné podanie na súd - Vyjadrenie k vyjadreniam oprávneného v exekučnom konaní od podania sťažnosti zo dňa 03.04.2018, písomné podanie na súd - vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného zo dňa 17.07.2018, písomné podanie na súd - vyjadrenie povinného k návrhu oprávneného na prerušenie exekučného konania zo dňa 12.03.2019, písomné podanie na súd - zaslanie rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu zo dňa 09.04.2019, porada s klientom k právoplatnosti rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcu a súvisiacich dopadov na prebiehajúce kauzy dňa 21.6.2019 a písomné podanie na súd - Doplnenie sťažnosti zo dňa 26.06.2019).

44. Podľa §-u 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu vecí, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

45. Podľa §-u 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 33 193,92 eura je 486,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3 319,39 eura prevyšujúcich sumu 33 193,92 eura.

46. Podľa §-u 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

47. Podľa §-u 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

48. Podľa §-u 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

49. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania je potrebné uviesť, že § 199d Exekučného poriadku, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy umožňuje súdu v zásade výnimočne priznať povinnému náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, ktorým bol úspešný. Súčasne sudca konštatuje, že oprávnený pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie musí brať do úvahy, že môžu nastať aj okolnosti, kedy nie je možné uplatňovaný nárok vymôcť tak, ako je to aj v tomto prípade. Nakoľko bola pohľadávka oprávneného v predmetnom exekučnom konaní vymáhaná na základe nespôsobilého exekučného titulu, podal oprávnený zjavne nedôvodný návrh na začatie exekúcie a teda dôvod pre ktorý bola exekúcia zastavená možno oprávnenému pričítať. Rovnako rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (v tomto prípade rozsudok súdu opatrený doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. IV. ÚS 278/2014 -10 zo dňa 13.05.2014).

50. Preto súd po preskúmaní uplatnených trov konania zo strany povinného považoval za preukázané, dôvodné a účelné vynaložené len trovy právneho zastúpenia za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na zastavenie exekúcie, podanie sťažnosti voči uzneseniu zo dňa 19.02.2018. Pri výpočte sumy za priznaný úkon vychádzal súd z tarifnej hodnoty veci zo sumy 228.204,- Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby ako správne uviedol právny

zástupca povinného je vo výške 439,03 Eur (1 z 878,05 Eur), čo spolu predstavuje sumu 1 317,09 Eur (3x 439,03 Eur).

51. Súčasne v zmysle § 16 ods.3 citovanej vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. právnenému zástupcovi povinného popri nároku na odmenu za právne služby patrí i náhrada hotových výdavkov vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, tak ako si ju právny zástupca povinného aj uplatnil, a teda za úkon vykonaný v roku 2017 za 2 úkony á 8,84 Eura a v roku 2018 za 1 úkon á 9,21 Eura, t.j. celkovo v sume 26,89 Eur.

52. Celková priznaná odmena právneho zástupcu povinného vrátane náhrad hotových výdavkov predstavuje sumu 1 343,98 Eur, a po započítaní právnym zástupcom uplatnených 20% DPH v zmysle novely platnej od 1.6.2009 z odmeny aj náhrad vo výške 268,80 Eur, predstavujú trovy právneho zastúpenia spolu sumu 1 612,78 Eur.

53. Súd ostatné vyčíslené trovy za úkony právnej služby a to najmä - porada s klientom k zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie dňa 02.03.2018 a porada s klientom k právoplatnosti rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcu dňa 21.6.2019 nepovažuje za dôvodné a účelne vynaložené, nakoľko si ich povinný uplatnil až podaním doručeným súdu dňa 30.08.2019. Súčasne na výzvu súdu síce právny zástupca povinného predložil potvrdenie o uskutočnení porady klienta s advokátom, avšak obidve potvrdenia boli datované až dňa 17.10.2019, čo je deň po doručení výzvy súdu právnenému zástupcovi povinného. Z obsahu spisu tiež nevyplýva povinným, resp. jeho právnym zástupcom ani bližšie zdôvodnenie relevantných skutočností, či vznik situácie v konaní, ktoré by vyžadovali ďalšiu poradu s klientom. Rovnako sudca konštatuje, že trovy, ktoré vznikli v súvislosti s úkonmi právnej služby - písomné podania na súd - Vyjadrenie k vyjadreniam oprávneného zo dňa 03.04.2018, Vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného zo dňa 17.07.2018, Vyjadrenie povinného k návrhu oprávneného na prerušenie konania zo dňa 12.03.2019, zaslanie rozhodnutia o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu zo dňa 09.04.2019 a Doplňenie sťažnosti zo dňa 26.06.2019 nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Všetky tieto písomné podania sa v zásade týkali len zosumarizovania dovtedy uvedenej právnej argumentácie a informovania exekučného súdu o priebehu konania na kauzálne príslušnom súde Okresnom súde Bratislava V., ktorý rozhodoval o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Na tieto vyjadrenia súd povinného nevyzýval a súčasne ani uvedené informácie od povinného nežiadal, nakoľko si ich zabezpečoval sám. Preto nebolo nevyhnutným, aby na danú situáciu povinný prostredníctvom jeho právneho zástupcu reflektoval vyššie uvedenými písomnými podaniami, zvlášť za situácie, keď na zákonnosť konania prihliada i samotný súd s dôrazom na zachovanie práva na spravodlivý proces sporu.

54. V súvislosti s nepriznaním všetkých uplatnených trov zo strany právneho zástupcu povinného sudca ešte poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu SR, kde sa okrem iného uvádza, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nemožno opomenúť ani skutočnosť, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (III. ÚS 481/2015, II. ÚS 78/03). A preto o trovách právneho zastúpenia povinného rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia, pričom ich uložil oprávnenému nahradiť k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže subjekt oprávnený z exekučného titulu podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z.

v znení neskorších predpisov.